

Ἡρὸ καὶ Λέανδρος
Μετρικά
με παραδείγματα στη δεύτερη σελίδα

1. Ισχύει ὅ,τι ἔχουμε μάθει μέχρι τώρα για το δακτυλικό εξάμετρο (πόδες: δάκτυλοι και σπονδείοι, επική και αττική βράχυνση, εξακολουθητικό στη λήγουσα που εκτείνεται).

2. Προσθέτουμε στη γνώση του ομηρικού μέτρου τις **τομές: αρσενική και θηλυκή**.

α) **Αρσενική τομή:** Τέλος λέξης μετά το πρώτο μακρό του τρίτου πόδα:

– υ υ | – υ υ | – || υ υ | – υ υ | – υ υ | – –

* Λαμβάνω την αρχετυπική μορφή του εξαμέτρου. Φυσικά κάποιοι πόδες μπορούν να είναι σπονδείοι.

β) **Θηλυκή τομή («κατά τρίτο τροχαίο»):** Τέλος λέξης μετά το πρώτο βραχύ του τρίτου πόδα (άρα ο τρίτος πους αναγκαστικά δάκτυλος, όχι σπονδείος):

– υ υ | – υ υ | – υ || υ | – υ υ | – υ υ | – –

* Ισχύει η ίδια παρατήρηση, εκτός του τρίτου πόδα.

3. Ειδικά για τη «Σχολή του Νόννου» (όπου ανήκει και το ποίημά μας), μαθαίνουμε επίσης:

α) Ο ποιητής αποφεύγει τους συνεχόμενους σπονδείους – φαινόμενο σπανιότατο, αλλά τελικά όχι ανύπαρκτο (βλ. στ. 10).

β) Η απόληξη του στίχου είτε οξύτονη (τόνος στη λήγουσα) είτε παροξύτονη (στην παραλήγουσα), σπανιότατα προπαροξύτονη.

Παραδείγματα

στ. 1: Αρσενική τομή και παροξύτονη απόληξη, χωρίς συνεχόμενους σπονδείους.

Εἶπέ, θεά, κρυφίων // ἐπιμάρτυρα λύχγον ἐρώτων

στ. 3: Θηλυκή τομή και οξύτονη απόληξη, χωρίς συνεχόμενους σπονδείους.

καὶ γάμον ἀχλύόεντα, // τὸν οὐκ ἴδεν ἄφθιτος Ἡὼς

στ. 10: Αρσενική τομή και παροξύτονη απόληξη, με συνεχόμενους σπονδείους (πόδες 2 και 3).

καί μιν ἐπικλῆσαι // νυμφοστόλον ἄστρον ἐρώτων